

3156

153341 / 405

פאריס. כ"ח בתשרי תשס"ז
14 באוקטובר 1955

ס ו ד י

אל : ד"ר ליאו כהן, יועץ מדיני, משרד החוץ, ירושלים
מאת : י. צור, שגריר ישראל, פאריס

תודה על חזכירך בענין הנשק הרוסי למצרים שקראחיו
בעיון רב.

הערות אהרות בשולי הדברים:

- א. נכון שאפשר להשתמש בהזדמנות זו כדי לעורר את דעת הקהל בארצות האנגלו-סכסיות נגד הערבים (בצופת היא) נגדמת בלאו הכי בגלל עניני צפון אמריקה). החקפת חזית על מדיניות מחלקת המדינה היחבן יותר מבכל שעה אחרת.
- ב. עם זה אסור לנו, לדעתי, לנקוט בגלוי עמדה אנטי-סובייטית חקיפה מדי, ולחאר את המעשה כמזימה המכוונת נגדנו, לא רק משום שהדבר ירגיז את מוסקבה, אלא משום שיחליש את מעמדנו כלפי המערב. טוב שיהיו סבורים שגם אנו עלולים להשתמש מחשפעתם באם יעברו את גבולות המותר.
- ג. ספק אם מחאה צרפתית תועיל. מכל מקום אנו מסתלים בהסברה נאותה. הצרפתים משתדלים להסביר, כי כל זה בא כתוצאה של חתימת הסכם בגוד. ואילו האנגלים והאמריקנים מהרו והרחיבו הסכם זה.
- ד. איך לסמוך על חסידי הקומוניזם, יהודים ולא יהודים. חשובתם מוכנה מראש: 1. מה חידוש בדבר? הרי אנגליה ואמריקה מכרו תמיד נשק לערבים, ומה הרוסים שתלינו עליהם? 2. ארובא, הרוסים ירסנו את המערב? 3. הרוסים מוכנים למכור גם לכם - והרי העולם הפשי: הקונה קונה והמוכר מוכר. וכבר התנסינו בזה גם בפאריס: הקומוניסטים היהודים וגווריהם מוכנים להשתתף עם הציונים באספת מחאה נגד זיון הערבים ע"י אמריקה!
- ה. העיקר: מה נדרוש כעת? איסור כללי של מכירת הנשק למזרח? - ספק אם יהיה לטובתנו כרגע. הצטרפת רוסיה להצהרת השלשה? - נזקה ברור וחועלחה ממוקמת. הדרישה היחידה - והיא תיאורטית - בשולי המאורעות: הוכחה לעולם שיש לפתור סו"ס את בעיית יחסי ישראל-ערב ולהכריח את הערבים להכנס למו"מ של שלום. אך גם הדרישה כזאת נעוצות סכנות שכן אנו עלולים לעמוד בפני נסיון של כפיית פשרה-זדון.

נדון

אין תרופה כאלה למכה זו. אולי טוב לאחוז בכל
ההנמקות, הכל לפי החנאים ולפי המדינה שמדובר בה.
והעיקר: לא לצדוק הרבה, ולא להרתע בשעת האורך גם
ממשק דו-סדופי, כשם שעושים גם יריבינו, ולעמים קרובות
גם ידידינו.

ב ב ר כ ה .

יעקב צור

העתיקים: למנכ"ל
למע"ר